

V. L. / 2012

Decizia Nr. ...1... din 29 decembrie 2008

În conformitate cu

1. Legea nr. 752 din 27 decembrie 2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, publicată în Monitorul Oficial nr. 843 din 28 decembrie 2001, cu modificările și completările cuprinse în legile privitoare la Academia Română.

2. Legea nr. 319 din 8 iulie 2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial nr. 530 din 23 iulie 2003

3. Statutul Academiei Române votat în Adunarea Generală a Academiei Române în sesiunea din 31 octombrie 2008.

4. Legea nr. 53 din 24 ianuarie 2003 Codul muncii (publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 5 februarie 2003),

5. Pe baza faptului că, în conformitate cu dispozițiile legii, în sensul prevederii art. 135 pct. 5 din Constituția României, persoanele juridice înființate de autoritățile publice centrale în scopul realizării unor activități fără caracter comercial și/sau pentru îndeplinirea unui serviciu public nepatrimonial (precum universitățile și institutele de cercetare) sunt de drept instituții publice,

iar Legea nr. 544 din 12 octombrie 2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial nr. 663 din 23 octombrie 2001, definește:

“Art. 2. – În sensul prezentei legi:

a) prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate sau instituție publică, precum și orice regie autonomă, care utilizează resurse financiare publice și care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, potrivit Constituției;

b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau modul de exprimare a informației;

c) prin informație cu privire la datele personale se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.”

precum și precizează:

“Art. 3. – Asigurarea, de către autoritățile și instituțiile publice, a accesului la informațiile de interes public se face din oficiu sau la cerere, prin intermediul compartimentului pentru relații publice sau al persoanei desemnate în acest scop.

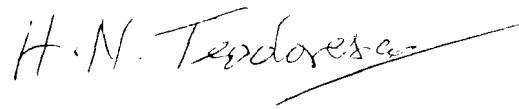
Art. 4. – (1) Pentru asigurarea accesului oricărei persoane la informațiile de interes public, autoritățile și instituțiile publice au obligația de a organiza compartimente specializate de informare și relații publice sau de a desemna persoane cu atribuții în acest domeniu.

(2) Atribuțiile, organizarea și funcționarea compartimentelor de relații publice se stabilesc, pe baza dispozițiilor prezentei legi, prin regulamentul de organizare și funcționare a autorității sau instituției publice respective.”

1. Este desemnat, în conformitate cu Art. 3 și Art. 4 ale Lg. 544 / 12.10.2001, purtător de cuvânt și responsabil în relațiile publice ale Institutului dl Florin Rotaru, CP II.
2. În cazul în care un membru al colectivului Institutului consideră că prin prezenta numire sunt create incompatibilități, va înainta în scris directorului observațiile sale justificate.
3. În relațiile publice, se va asigura securitatea informațiilor private și a altor informații în sensul Art. 12 din Legea nr. 544 din 12 octombrie 2001.
4. La solicitarea de date din partea oricărei persoane externe, personalul Institutului va îndruma către purtătorul de cuvânt desemnat orice asemenea persoană care solicită informații despre Institut în baza Legii nr. 544 din 12 octombrie 2001.
5. Purtătorul de cuvânt desemnat va decide care informații sunt posibil de mai larg interes, astfel încât să justifice afișarea lor pe situl web al Institutului și vor transmite aceste informații către responsabilul sitului web al Institutului spre afișare.
6. Informațiile principale privind contractele de cercetare la care Institutul este partener sau coordonator, listele de lucrări publicate și / sau comunicate ca urmare a activității din cadrul Institutului, în afara celor care fac obiectul Art. 12 din Legea nr. 544 din 12 oct. 2001, precum și alte asemenea date de interes general vor fi prezentate public pe situl web al Institutului.

DIRECTOR

Horia-Nicolai Teodorescu, m.c.

ANEXA

Segmente relevante ale legii nr. 319/2006, citate în Dispoziție

Art. 11. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) sa informeze, cat mai curand posibil, toti lucratorii care sunt sau pot fi expusi unui pericol grav și iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum și despre măsurile luate ori care trebuie sa fie luate pentru protectia lor;

b) sa ia măsuri și sa furnizeze instrucțiuni pentru a da lucratorilor posibilitatea sa oprească lucrul si/sau sa parasească imediat locul de muncă și sa se îndrepte spre o zona sigura. în caz de pericol grav și iminent;

c) sa nu împuna lucratorilor reluarea lucrului în situatia în care încă exista un pericol grav și iminent, în afara cazurilor exceptionale și pentru motive justificate.

(2) Lucratorii care, în cazul unui pericol grav și iminent, parasesc locul de muncă si/sau o zona periculoasa nu trebuie sa fie prejudiciati și trebuie sa fie protejati impotriva oricăror consecinte negative și nejustificate pentru aceștia.

(3) Angajatorul trebuie sa se asigure că, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci cand seful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toti lucratorii sunt apti sa aplice măsurile corespunzatoare, în conformitate cu cunostintele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecintele unui astfel de pericol.

(4) Lucratorii nu trebuie sa fie prejudiciati pentru cazurile prevazute la alin. (3), cu exceptia situațiilor în care acestia actioneaza imprudent sau dau dovada de neglijenta grava.”

Art. 12. - (1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) sa realizeze și sa fie în posesia unei evaluari a riscurilor pentru securitatea și sanatatea în muncă, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) sa decida asupra măsurilor de protecție care trebuie luate si, dupa caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) sa tina evidenta accidentelor de muncă ce au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a

accidentelor usoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

d) sa elaboreze pentru autoritatile competente și în conformitate cu reglementarile legale rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucratorii sai.

(2) Prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în funcție de natura activitatilor și de marimea întreprinderilor, se vor stabili

obligățiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la întocmirea documentelor prevazute la alin. (1).

Art. 13. - în vederea asigurării condițiilor de securitate și sanătate în muncă și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

.....

b) să întocmească un plan de prevenire și protecție compus din măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de alta natură, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care să îl aplice corespunzător condițiilor de muncă specifice unității;

.....

d) să stabilească pentru lucratori, prin fișa postului, atribuțiile și răspunderile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) să elaboreze instrucțiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sanătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă aflate în responsabilitatea lor;

f) să asigure și să controleze cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevazute în planul de prevenire și de protecție stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă, prin lucrătorii desemnați, prin propria competență sau prin servicii externe;

g) să ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și instruirii lucrătorilor, cum ar fi afișe, pliante, filme și diafilme cu privire la securitatea și sanătatea în muncă;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire și de protecție necesare;

.....

l) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

.....

q) să asigure echipamente de muncă fără pericol pentru securitatea și sanătatea lucrătorilor;

r) să asigure echipamente individuale de protecție;

s) să acorde obligatoriu echipament individual de protecție nou, în cazul degradării sau al pierderii calitatilor de protecție.”